

Sover du, Lovisa?

- Hej då Lovisa! Nu ska jag åka till sjukhuset. Jag ska jobba i natt. Pappa hjälper dig i säng. Sov gott!

Mamma vinkade i dörren och Lovisa rusade upp från golvet där hon satt och lekte för att ge mamma en godnattkram.

- Varför måste du vara borta på natten, mamma? Klarar de sig inte själva när de sover?

Lovisa klängde sig fast runt mammas hals för att hålla henne kvar.

- Nej, det går inte att lämna de sjuka ensamma på natten. Det förstår du nog. De kan behöva hjälp snabbt och om alla ligger och sover kan det gå illa. Någon måste alltid vaka.

Lovisa släppte taget om mammas hals.

- Då ska jag vaka här hemma tills du kommer tillbaka. Jag ska inte sova ett enda dugg!
- Vi får väl se hur det går med den saken, skrattade mamma. Nu måste jag gå.

Nästa morgon vaknade Lovisa av att mamma stod bredvid sängen.

- Hur gick det att vaka? smålog mamma.
- Det gick bara en liten stund, sa Lovisa och gnuggade sig i ögonen. Sedan somnade jag. Kunde du vaka?
- Ja, det gick bra. Och det behövdes verkligen i natt. Det var många som behövde hjälp, och ibland var det bråttom. Det skulle inte ha gått bra om jag lagt mig att sova.
- Men jag väntade på dig ändå, fast jag somnade. För jag tycker så mycket om dig! sa Lovisa.
- Ja, det vet jag, sa mamma. Och jag tycker om dig!
- Men mamma! Nu vet jag vad det betyder när det står i Bibeln att vi ska hålla oss vakna tills Jesus kommer. Det menas inte att vi inte får sova. Men det menas att vi ska känna Jesus och längta efter honom. Precis som jag längtade efter dig.
- Det var en bra förklaring, log mamma. Den som känner Jesus och längtar efter honom, blir inte rädd när han kommer. Det blir ju som att möta en vän man tycker mycket om!

Inga-Lisa Persson
bearb. Henny J